

Ілияс — Бесінші нөмір

Пайғамбарлық үнсіздік

Jeff Pippenger

2023-10-03

Ілияс Ахабқа бүкіл Исраилді Кармелге жинауды бұйыртқанда, бұл Құдайдың қауымды Қараңғы ғасырлардан 1798 жылы, үш жарым жылдық қудалаудан кейін, алып шығып, оларды 1844 жылға, содан кейін 1863 жылға бастап келуін алдын ала бейнеледі. Бұл үш мерзім — Ишаяның жетінші тарауында баяндалған «жеті уақыт» құрылымының соңғы үш межесі.

1798, 1844 және 1863 жылдардың сол бір тарихы Мұса Исраил ұлдарын Мысырдың құлдығынан Синай тауына бастап шығарған кезде де бейнеленді. Бірінші және екінші періштелердің тарихы 1798 жылы ақыр заманның басталу тұсында басталып, 1863 жылы бұл қозғалыс шіркеуге айналғанға дейін жалғасқан Миллерит қозғалысын білдіреді. Ілияс пен Мұса — Миллерит тарихының екі басты куәгері, әрі олар Аян кітабында үшінші періштенің тарихы барысында да екі басты куәгер болып табылады.

Миллериттер қозғалысы Аян кітабының он төртінші тарауындағы мәңгілік Ізгі хабардың басталуын білдіреді, ал Future for America оның аяқталуын білдіреді. Миллериттердің бастапқы қозғалысы мен аяқтаушы қозғалыстың арасында біз Жетінші күн адвентистері шіркеуін көреміз. Адвентистік шіркеу тарихшыларының айтуынша, 1856 жылы миллериттік қозғалыстың қалдығы Лаодикеялық күйге енді, осылайша 1798 жылдан 1856 жылға дейінгі кезеңді бейнелеген Филадельфиялық дәуір аяқталды.

Алдыңғы мақалада біз шабыттың Қызыл теңізден өтудегі түңілуді 1844 жылғы ұлы түңілумен сәйкестендіргенін көрсеттік. Сол кезде манна арқылы бейнеленген сенбі сынағы Мұсаның тарихында келіп жетті. Дәл сол пайғамбарлық нүктеде, Тәңірдің Ең Қасиетті Орынан келген жарық теңізден өтіп, сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға кіргендер үшін сенбіден басталатын сынау мен тазару үдерісін бастады. 1844 жылға дейінгі сынау үдерісі Мұсаның тарихында оның туылған кезінен басталды, ал миллериттер үшін 1798 жылы Даниял көрсеткен білімнің артуымен басталып, үкімге алып баратын үш сатылы сынау үдерісін туғызды.

Көптеген адам тазарады, ағарады және сыналады; ал зұлымдар зұлымдық істей береді: зұлымдардың ешқайсысы түсінбейді; ал даналар түсінеді. Даниял 12:10.

1844 жылғы 22 қазандағы соттың ашылуы Мысырдың тұңғыштарынан басталып, Қызыл теңіздің суларына дейін аяқталған перғауынға шығарылған үкіммен бейнеленді. Даналар сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға енгенде, яғни Қызыл теңізден өткенде, 1798 жылы ақырзаман уақытында басталған сынақ үдерісі 1844 жылдан кейін де жалғаса берді. Мұсаның тарихында бұл Исраил әрбір қадам сайын сәтсіздікке ұшыраған он сынақ арқылы көрсетілді. Сол он сынақтың соңғысы он екі тыңшы Уәде етілген жерді барлап шыққан

кезде болды. Мұсаның тарихындағы алғашқы сынақ сенбілікті бейнелейтін манна сынағы еді, ал миллериттер үшін сенбілік 1844 жылғы 22 қазаннан кейінгі алғашқы сынақ ретінде анықталды. Екі параллель тарихта да алғашқы сынақ сенбілік болғандықтан, Мұсаның тарихындағы кейінгі тоғыз сынақ 1844 жылдан кейін Уәде етілген жерге не өлім шөліне кіруге алып баратын бірқатар сынақтар болатынын көрсетеді. 1863 жыл миллерит қозғалысы үшін соңғы сынақты білдіреді. Біз бұл қарастыруды он екі тыңшы Уәде етілген жер туралы өз хабарларын алып қайтқан сәттен бастаймыз.

Олар елді шолып шыққаннан кейін қырық күннен соң қайтып келді. Содан олар Паран шөліндегі Қадешке, Мұсаға, Харонға және Исраил ұлдарының бүкіл қауымына барып жетті; оларға да, бүкіл қауымға да хабар жеткізіп, сол жердің жемісін көрсетті. Олар оған баяндап: «Сен бізді жіберген жерге бардық; расында, ол сүт пен бал ағатын жер екен; міне, оның жемісі. Бірақ сол жерде тұратын халық күшті, қалалары қорғанмен қоршалған әрі өте үлкен; оның үстіне, біз онда Анақтың ұлдарын да көрдік. Амалектіктер оңтүстік өлкеде тұрады; хеттіктер, ебустіктер және аморлықтар таулы өңірде тұрады; ал қанахандықтар теңіз жағасында және Иордан маңында тұрады»,— деді. Сонда Қалев Мұсаның алдында халықты тыныштандырып: «Қане, дереу аттанып, сол жерді иемденіп алайық; өйткені біз оны жеңіп алуға әбден қабілеттіміз»,— деді. Бірақ онымен бірге барған адамдар: «Біз ол халыққа қарсы шыға алмаймыз, өйткені олар бізден күшті»,— деді. Сөйтіп, олар шолып шыққан жер туралы Исраил ұлдарына жаман хабар таратып: «Біз шолып шыққан жер — өз тұрғындарын жалмайтын жер; онда көрген халқымыздың бәрі бойшаң адамдар. Біз онда алыптарды, алыптардан шыққан Анақ ұлдарын көрдік; өз көзімізде біз шегірткедей едік, олардың көзінде де сондай едік»,— деді. Руларды санау 13:25–33.

Рулар кітабынан алынған осы үзіндіде назар аударуға тиіс өте маңызды ақиқаттар бар; егер ондағы бейнеленген тарихтың Миллерит қозғалысын меңзейтінін ескермесек, оларды оңай байқамай қалуға болады. Солардың бірі — «жаман хабармен» шыққан бүлікшілер өздерінің оныншы әрі соңғы сынағынан өте алмай қалғаны, ал сол соңғы сынақта адамдардың екі тобы айқын көрінгені. Алдыңғы тоғыз сынақтың тарихы барысында қалыптасып келе жатқан осы екі топ өздерінің қай «хабарды» қабылдауды таңдағанына қарай мінез-құлықтарын танытты. 1863 жылы Миллериттік адвентизм Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы құлдық туралы пайғамбарлықта бейнеленгендей, Мұсаның хабарын қабылдамай тастады. Ешуа мен Қалев жеткізген хабар Құдайдың олардың құлдықтан құтқарылу тарихы бойы қайталап келген «хабарының» жай ғана қайталануы еді. Мұса туған кезден бастап-ақ Құдай оларды құлдықтан алып шығып, ғасырлар бұрын Ыбырайымға уәде етілген жерге енгізетінін уәде еткен болатын. Ешуа мен Қалев іргелі хабардың үстінде тұрғандарды бейнелейді, ал қалған он тыңшы Құдайдың шынында да сол хабарды бергенін жоққа шығарды.

Сонда бүкіл қауым дауыстарын көтеріп, зар еңіреді; халық сол түні жылады. Исраил ұлдарының бәрі Мұса мен Харонға қарсы күңкілдеді; әрі бүкіл қауым оларға: «Құдай-ай, Мысыр жерінде өлгенімізде ғой! Немесе осы шөлде өлгенімізде ғой! Жаратқан Ие бізді не үшін осы жерге алып келді? Қылыштан қырылып, әйелдеріміз бен балаларымыз олжа

болсын деп пе? Мысырға қайта оралғанымыз біз үшін жақсырақ емес пе?»— деді.
Сосын олар бір-біріне: «Өзімізге бір басшы сайлап, Мысырға қайта оралайық»,— десті.
Руларды санау 14:1–4.

1863 жылы Джеймс Уайт Review and Herald журналында Миллердің «жеті уақыт» жөніндегі түсінігін теріске шығаратын мақала жазып, сол жылы Урия Смит Леуіліктердегі «жеті уақытқа» қатысты қандай да бір сілтемеден жұрдай жалған кестені жариялаған кезде, Уайт та, Смит те Уильям Миллердің еңбегін ысырып қойып, діннен тайған протестантизмнің киелі кітаптық әдіснамасын қолданды. Жуырда өздері «Бабылдың қыздары» деп анықтаған діннен тайғандардың әдіснамасы Жәбірейіл періште бағыттаған Миллердің хабарын теріске шығару үшін уәж ретінде қолданылды. Ежелгі Израил үшін оныншы сынақта олар ашық түрде: «Өзімізге көсем сайлап, Мысырға қайтайық»,— деді. Оныншы әрі соңғы сынақтағы сәтсіздік әуел бастан бергі хабармен үйлесімді болған «мәліметті» теріске шығаруға және Мысырдың құлдығына қайта оралуға деген тілекке негізделген. Еремия 1843 жылғы орындалмаған алдын ала айтудан түңілгендерді рәміздік түрде бейнелеген кезде, Құдай оны Өзіне және хабарға деген бұрынғы жалынды ықыласына қайта оралуға айрықша шақырды, бірақ сонымен бірге оған Бабылдың қыздары деп танылғандарға ешқашан қайта оралмауды да бұйырды.

Сондықтан Жаратқан Ие былай дейді: Егер сен қайтып келсең, Мен сені қайтадан қабылдаймын, және сен Менің алдымда тұрасың; әрі егер сен қымбаттыны арамнан ажыратып шығарсаң, Менің аузым іспетті боласың; олар саған қайтып келсін, бірақ сен оларға қайтып барма. Еремия 15:19.

1863 жылы Джеймс Уайт пен Урия Смит өздерін бармауға бұйырылған жерге қайта бастап апару үшін жаңа бір басшыны тағайындады. Ешуа мен Қалев алға жылжуды қалағандарды бейнелейді, ал Уайт пен Смит кері қайтуды қалағандарды бейнелейді.

«Сандар» кітабындағы үзіндіден атап өтуге тиіс тағы бір жайт мынау: келесі қырық жыл бойы бүлікшілердің бәрін шөл далада өлуге үкімдейтін соңғы бүлік — Киелі кітап пайғамбарлығындағы «бір күн — бір жыл» қағидасын орнықтыратын негізгі екі сілтеменің бірі; бұл, бәлкім, Миллер мәңгілік Ізгі хабар мен бірінші періштенің хабарын ашу үшін қолданылған ең маңызды пайғамбарлық ереже болған. Ал бұл қағиданың Киелі кітаптағы өзге куәлігі Езекиел кітабында табылады.

Ал оларды орындап болған соң, қайтадан оң жағыңа жат; сонда Яһуда үйінің заңсыздығын қырық күн бойы көтересің: Мен саған әрбір күнді бір жылға белгілеп қойдым. Езекиел 4:6.

Күнді бір жылға теңеу қағидасын бекіткен осы екі аятқа қатысты жиі назардан тыс қалатын нәрсе — екі аяттың да тарихи мәнмәтіні.

Жерді шолып шыққан күндердің санына қарай, яғни қырық күн үшін — әр күнге бір жылдан — қырық жыл бойы өз күнеларыңның жазасын тартасыңдар; сонда Менің уәдемнен бас тартқанымды білетін боласыңдар. Сандар 14:34.

Рулар кітабындағы аят ежелгі Израилдің бастауында орын алып, Құдайдың келісім халқының бүлігін бейнеледі, ал Езекиелдегі аят ежелгі Израилдің соңында орын алып, Құдайдың келісім халқының бүлігін бейнеледі. Бастапқыдағы жаза — шөл далада өлім, ал соңындағы жаза — олардың жауларының жерінде құлдық болды. Бір күн — бір жыл қағидасы келісім халқының бүлігін айқындайды. Екі жаза: бірі бастауда, бірі соңында, бірақ екеуі де әртүрлі. Біріншісі шөл далада сапар шегу барысында біртіндеп әлсіреп өлу болса, соңғысы тура мағынадағы Бабылда тұтқындық пен құлдық болды.

Сонда Мұса мен Харон Израил ұлдарының бүкіл қауымының алдында жүзтөмендеп құлады. Ал жерді барлап келгендердің ішіндегі Нұн ұлы Ешуа мен Ефунне ұлы Қаләб киімдерін жыртып. Олар Израил ұлдарының бүкіл жамағатына былай деп айтты: «Біз барлап өту үшін аралап шыққан жер — аса игілікті жер. Егер Жаратқан Ие бізге рақым етсе, онда Ол бізді сол жерге алып кіріп, оны бізге береді; ол — сүт пен бал ағатын жер. Тек Жаратқан Иеге қарсы шықпандар, әрі сол жердің халқынан қорықпандар; өйткені олар бізге нан болады: олардың қорғанысы олардан айырылды, ал Жаратқан Ие бізбен бірге; олардан қорықпандар». Бірақ бүкіл қауым оларды таспен ұрып өлтіруді бұйырды. Сол кезде Жаратқан Иенің ұлылығы кездесу шатырының үстінде Израил ұлдарының бәрінің алдында көрінді. Жаратқан Ие Мұсаға былай деді: «Бұл халық Мені қашанға дейін қорлай береді? Мен олардың арасында көрсеткен барлық белгілерге қарамастан, Маған қашанға дейін сенбейді? Мен оларды індетпен соғып, мұрадан айырамын да, сенен олардан да ұлы әрі күшті халық жасаймын». Сонда Мұса Жаратқан Иеге былай деді: «Мұны мысырлықтар естиді, өйткені Сен Өз құдіретіңмен бұл халықты олардың арасынан алып шықтың; олар мұны осы жердің тұрғындарына айтады. Өйткені олар, Уа, Жаратқан Ие, Сенің осы халықтың арасында екенінді, Уа, Жаратқан Ие, Сенің бетпе-бет көрінетінінді, бұлтың олардың үстінде тұрғанын, күндіз олардың алдында бұлт бағанасында, ал түнде от бағанасында жүретінінді естіген. Енді егер Сен бұл халықтың бәрін бір адамдай қырып тастасаң, онда Сен туралы даңқынды естіген халықтар: “Жаратқан Ие бұл халықты Өзі оларға ант еткен жерге кіргізуге шамасы жетпегендіктен, оларды шөл далада қырып тастады”, — деп айтады. Енді, өтінемін, Өзің айтқандай, Иемнің құдіреті ұлы болсын: “Жаратқан Ие — ашулануға баяу, мейірімі ұлы, заңсыздық пен күнәні кешіруші, бірақ кінәліні ешбір жағдайда жазасыз қалдырмайтын, әкелердің заңсыздығын балалардың үстіне үшінші және төртінші ұрпаққа дейін салатын”. Өтінемін, Өзіңнің ұлы мейіріміңе сай осы халықтың заңсыздығын кешіре гөр, Мысырдан шыққан кезінен бастап осы уақытқа дейін бұл халықты кешіріп келгеніңдей». Руларды санау 14:5–19.

Осы аяттарда бейнеленген тарих Киелі кітаптағы «арандату күні» деп аталатын рәмізге айналды. «Арандату күні» Забурдың тоқсан бесінші жырында, Еремия отыз екінші тарауында және Еврейлерге арналған хаттың үшінші тарауында аталады, бірақ біз қазір бұл рәмізді қарастырмаймыз. Алдыңғы үзіндіде айқындалған, мойындалуға тиіс маңызды бір қағида бар. Бұл қағида сондай-ақ Самуил пайғамбар, Люцифер, Эллен Уайт және, әрине, осы үзіндідегі Мұса арқылы да көрсетілген.

Оған былай деді: «Міне, сен қартайдың, ал ұлдарың сенің жолдарыңмен жүрмейді; енді бізге барлық халықтардағыдай бізді билеп-төрелік ететін патша қойып бер». Бірақ олар: «Бізге бізді билеп-төрелік ететін патша бер»,— дегенде, бұл сөз Самуилге ұнамады. Сонда Самуил Жаратқан Иеге сиынды. Ал Жаратқан Ие Самуилге былай деді: «Халықтың саған айтқанының бәрінде олардың даусына құлақ ас; өйткені олар сені теріске шығарған жоқ, бірақ Менің олардың үстінен патшалық етуімді қаламай, Мені теріске шығарды. Мен оларды Мысырдан алып шыққан күннен бастап осы күнге дейін істеп келе жатқан барлық істеріне сай,— Мені тастап, өзге құдайларға қызмет еткендей,— олар саған да солай істеп отыр. Енді олардың даусына құлақ ас; алайда оларға анық ескертіп, үстілерінен патшалық ететін патшаның тәртібін көрсет». Самуил өзінен патша сұраған халыққа Жаратқан Иенің барлық сөздерін айтып берді. Ол былай деді: «Үстілеріңнен патшалық ететін патшаның тәртібі мынадай болады: ол ұлдарыңды алып, оларды өзіне, соғыс арбаларына және аттыларына тағайындайды, ал кейбіреулері оның арбаларының алдында жүгіретін болады. Ол өзіне мыңбасылар мен елубасылар тағайындайды; оларды өз жерін жыртуға, егінін оруға, соғыс қаруларын және арбаларына керекті саймандарын жасауға қояды. Қыздарыңды иісмай жасаушы, аспаз және наубайшы ету үшін алады. Егістіктеріңді, жүзімдіктеріңді және зәйтүн бақтарыңды, тіпті ең жақсыларын да алып, қызметшілеріне береді. Тұқымдарың мен жүзімдіктеріңнің оннан бірін алып, уәзірлеріне және қызметшілеріне береді. Ер құлдарыңды, күндеріңді, ең таңдаулы жас жігіттеріңді және есектеріңді алып, өз жұмысына салады. Қойларыңның оннан бірін алады; сонда өздерің оның құлдары боласыңдар. Сол күні өздеріңе таңдаған патшаларыңның кесірінен зар қағасыңдар, бірақ Жаратқан Ие сол күні сендерді естімейді». Соған қарамастан халық Самуилдің даусына құлақ асудан бас тартып: «Жоқ, біздің үстімізден патша болсын; сонда біз де барлық халықтар сияқты боламыз; патшамыз бізді билеп-төрелік етсін, алдымыздан шығып, соғыстарымызды жүргізсін»,— деді. Самуил халықтың барлық сөздерін тыңдап, оларды Жаратқан Иенің құлағына жеткізді. Сонда Жаратқан Ие Самуилге: «Олардың даусына құлақ ас та, оларға патша қойып бер»,— деді. Ал Самуил Израил адамдарына: «Әрқайсың өз қалаларыңа қайтыңдар»,— деді. 1 Самуил 8:5–22.

Осы үзіндіде ежелгі Израил Құдайды өздерінің Патшасы ретінде қабылдамай тастады, әрі бұл тарих олардың өздерінде Қайсардан басқа патшаның жоқ екенін жариялаған уақытқа нұсқайды. Олар Құдайдың теократиялық билігін қабылдамай, өз халқынан шыққан патшаның өздеріне берілуін талап етті, бірақ ақырында өздерінің патшасы римдік патша екенін жариялады. Соңғы күндердегі римдік патша — Рим папасы.

Бірақ олар: «Оны жой, оны жой, айқышқа шегеле»,— деп айқайлады. Пилат оларға: «Патшаларыңды айқышқа шегелейін бе?»— дейді. Бас діни қызметкерлер: «Біздің Қайсардан басқа патшамыз жоқ»,— деп жауап берді. Жохан 19:15.

Теократияны қабылдамау Самуил үшін соншалықты қорлайтын әрі жеке басына бағытталғандай болды, сондықтан ол мұны өзінің пайғамбарлық қызметін қабылдамау деп түсінді. Бірақ Құдай Самуилге олардың қабылдамауы пайғамбарды емес, Құдайдың Өзін қабылдамау екенін анық ұқтырды. Мұса мен Самуилдің ежелгі Израилдің бүлігіне қатысты пайғамбарлық байланысын баяндайтын осы екі үзіндіде, одан кейін келген бүлік үшін жаза

ежелгі Исраил үшін ақырғы соңы болған жоқ. Әлі де Ешуа мен Қалев бейнелейтін, Уәде етілген жерге кіретін бір топ бар еді, ал Самуил туралы әңгімеде ежелгі Исраилдің соңы Исраил патшаларының басталуында емес, олардың аяқталуында болды.

Мұса Құдаймен ежелгі Исраилмен Өз ісін жалғастыруы үшін уәж айтты, өйткені Мұса егер сол сәтте оларды ақырына жеткізсе, бұл Оның халқын құтқарудың қасиетті тарихын және Құдайдың оларды Құдай Ыбырайымға уәде еткен жерге бастап апарамын деген уәдесін бұрмалап көрсетеді деп пайымдады. Мұндағы мән мынада: Құдай бүліктің ақиқаттың куәсі ретінде пайдаланылуын ниет еткен кезде, оның әрі пайда болуына, әрі жалғасуына жол беруді таңдайды.

Самуил көрсеткен әділ қаһардың рухы Эллен Уайттан да көрініс тапты.

«Ешқашан бұрын өз халқымыздың арасында Миннеаполисте көрінгеніндей соншалықты берік өзін-өзі қанағат тұту мен жарықты қабылдап, мойындауға деген соншалықты құлықсыздықты көрген емеспін. Маған көрсетілді: сол жиналыста көрінген рухты қастерлегендердің бірде-бірі, көктен өздеріне жіберілген ақиқаттың қымбаттылығын айқын ажырататын жарыққа, тәкаппарлықтарын төмендетіп, өздерінің Құдай Рухының ықпалымен емес, қайта ойлары мен жүректерінің теріс пікірге толы болғанын мойындамайынша, ендігері ие болмайды. Жаратқан Ие оларға жақындағысы, оларды жарылқағысы әрі теріс жолдарынан сауықтырғысы келді, бірақ олар құлақ аспады. Оларды Қорах, Датан және Абирамды рухтандырған сол рух биледі. Исраилдегі әлгі адамдар өздерінің қателескенін дәлелдейтін қандай да бір айғақтың бәріне қарсы тұруға бел буды, және олар өздерінің наразылық жолында қайта-қайта ілгерілей берді, ақырында көп адам олармен бірігу үшін азғырылып, өздерінен аулақтап кетті.»

«Бұлар кімдер еді? Әлсіздер емес, надандар емес, нұрланбағандар емес. Сол бүлікте қауым ішінде атақты, даңқты екі жүз елу әмірші болды. Олардың куәлігі қандай еді? “Бүкіл қауым киелі, олардың әрқайсысы да киелі, және Жаратқан Ие олардың арасында: ендеше неге сендер өздеріңді Жаратқан Иенің қауымының үстінен көтеріп отырсыңдар?” [Руларды санау 16:3]. Қорах пен оның серіктері Құдайдың үкімімен құрып кеткенде, олар алдап соққан халық бұл кереметте Жаратқан Иенің қолын көрмеді. Келесі күні бүкіл қауым Мұса мен Һаронды: “Сендер Жаратқан Иенің халқын өлтірдіңдер”,— деп айыптады [41-аят], сонда індет қауымның үстіне түсті, әрі он төрт мыңнан астам адам қырылып қалды.»

«Мен Миннеаполистен кетуді ниет еткенімде, Жаратқан Иенің періштесі қасымда тұрып, былай деді: “Олай емес; Құдайдың осы жерде сен арқылы атқаратын ісі бар. Халық Қорахтың, Датанның және Абирамның бүлігін қайта жасап жатыр. Мен сені өзіңе тиісті орнына қойдым, бірақ нұрда жүрмейтіндер мұны мойындамайды; олар сенің куәлігіңе құлақ аспайды; алайда Мен сенімен боламын; Менің рақымым мен құдіретім сені демеп тұрады. Олар менсінбей отырған сен емес, Мен Өз халқымның арасына жіберген хабаршылар мен хабар. Олар Жаратқан Иенің сөзіне менсінбеушілік көрсетті. Шайтан олардың көздерін соқыр қылып, пайымын бұрмалады; және егер әрбір жан осы күнәсіне, Құдай Рухына қорлық көрсетіп жатқан осы киелендірілмеген тәуелсіздігіне

өкініп, тәубеге келмесе, олар түнекте жүреді. Егер олар өкініп, теріс жолынан қайтып, Мен оларды сауықтыруым үшін Маған бет бұрмаса, Мен шам қойғышты өз орнынан аламын. Олар рухани көру қабілетін көмескі етті. Олар Құдайдың Өз Рухы мен Өз құдіретін танытқанын қаламады; өйткені оларда Менің сөзіме қатысты келеке мен жиреніш рухы бар. Жеңілтектік, бос әурешілік, мысқыл және қалжың күн сайын жасалып жүр. Олар жүректерін Мені іздеуге бұрған жоқ. Олар өздері тұтатқан оттың ұшқындарымен жүріп келеді, ал егер тәубеге келмесе, қайғы-қасіретпен жатады. Жаратқан Ие былай дейді: Өз борышың тұрған орында тұр; өйткені Мен сенімен біргемін, Мен сені қалдырмаймын да, тастамаймын да.” Құдайдан келген осы сөздерді елемеге менің дәтім бармады». The 1888 Materials, 1067.

Уайт апай Самуилдің ұстанымына теңестірілді де, оған бүлікшілермен және олардың бүлігімен бірге қалып, өзінің «борышының» «орнында тұру» керектігі айтылды. Ол өз орнында тұруға бұйырылды, бұл оның (пайғамбар әйелдің) бүлікшілерді және олардың бүлігін өз бетімен қалдыруға бел байлағанынан кейін болды.

Алғаш рет аталу ережесі, Альфа мен Омега қағидасының негізгі құрамдас бөлігі ретінде, бір тақырыптың алғаш рет аталу сәті аса зор маңызға ие екенін айқындайды. Люцифердің бүлігінің ең басталуымен байланысты жайттың бірі — егер Құдай қаласа, Люцифердің санасында пайда болған ең алғашқы өзімшіл ойдың өзінде-ақ оны жоюға толық құдіреті жететін еді. Құдай Люциферді жаратылыстан алып тастай алар еді, әрі егер соны істеуді таңдағанда, мұны сондай түрде жүзеге асыра алар еді, тіпті басқа періштелердің ешқайсысы не болғанын да білмей қалар еді. Әрине, Ол бұлай істеген жоқ, өйткені бұл, өзге жайттармен бірге, Оның мінез-құлқын теріске шығару болар еді; дегенмен, Оның дәл осылай істеуіне мүмкіндік беретін жаратушы құдіреті бар. Бірақ Ол олай істемеді. Ол бүліктің Өз мінез-құлқының куәлігінің бір бөлігіне, көкте басталып, ақырында жерге жетуге тиіс болған даудың айғақтарының бір бөлігіне айналуына сабырмен жол берді. Мұса жүргізген диалог ежелгі Израил үшін осыны жүзеге асырды. Құдай бүлікшілер ұрпағының шөл далада қырылуына жол беріп, сол тарихты мәңгілік Ізгі хабармен байланысты шындықтарды ілгерілету үшін киелі кітаптық үлгі ретінде пайдаланды.

Сол сияқты, Самуилдің күндерінде Құдайды Патша ретінде қабылдамай тастағанда да солай болды. Самуилге, өзінің жеке сенімдері мен пайғамбарлық біліміне қарамастан, алға шығып, өз міндет орнында берік тұру бұйырылды. Құдайдың пайғамбарлық әрі тарихи қадағалауының бұл қыры Бабыл тұтқынынан кейін ғибадатхананың қайта салынуынан да танылады. Құдай жетпіс жылдық тұтқындықтың әрбір қырын алдын ала айтып, басқарып отырды: Иерусалимге қайта оралуды, Иерусалимнің, ғибадатхананың, көшелер мен қабырғалардың қайта салынуын. Ол олардың тұтқындықтан қашан босатылатынын айқындайтын уақыт пайғамбарлықтарын белгіледі. Ол екі мың үш жүз жылдың басталуын белгілейтін жарлықтардың қанша болатынын көрсетті. Ол алғашқы жарлықпен осы үдерісті бастайтын өзге халықтың патшасы Кирді атымен атады. Иерусалим мен ғибадатхананы қайта салудың барлық құрамдас бөліктері нақты айқындалды, әрі Ол бұл істі жүзеге асыру үшін әділ адамдар мен пайғамбарларды көтерді.

Құдайдың айқын пайғамбарлық алдын ала білуі мен араласуына қарамастан, Бабылдағы тұтқындыққа алып келген бүлік Құдай халқының арасындағы Оның жеке қатысуын әлдеқашан тоқтатқан еді. Қайта салынған ғибадатханаға шекина даңқы ешқашан қайтып оралмады. Бүкіл сол тарих дүниенің ақырындағы тарихқа пайғамбарлық құрылым беру үшін қолданылды, бірақ ғибадатхана Ең Қасиетті орында шекина қатысуының батасымен енді ешқашан жарылқанбады. Осы мағынада, қайта салынған ғибадатхана Құдайдың қатысуының емес, Израилдің бүлігінің куәлігі болды. Алайда сол тарихтағы пайғамбарлар, Самуил мен Миннеаполистегі Уайт қарындас сияқты, пайғамбарлар қызметін атқаруды жалғастырды.

Люцифердің бүлігі — Мәсіх пен Шайтан арасындағы ұлы тартыста алғаш аталған нәрсе, әрі Құдай бұл бүліктің Өзінің мақсаттары үшін жалғасуына жол берді. Самуил, Израилдің өзге халықтар сияқты болуға деген тілегіне қарсы әділ қаһарына қарамастан, алғашқы екі патшаны майлап тағайындау ісіне қатысуға бағытталды. Сондай-ақ Құдайдың пайғамбарлары Құдайдың ғибадатханасын — енді ешқашан Құдайдың Шекина қатысуы қайта оралмайтын ғибадатхананы — қайта тұрғызуға қатысты.

1863 жылғы Адвентизмнің бүлігін бүркемелеу мақсатымен пайғамбарлық Сөзге қарсы өздерінің «аңыздар табактарын» пайдаланатындар және егер 1863 жылы қандай да бір теріс нәрсе болған болса, пайғамбар әйел оған тыйым салар еді деген қисынға өз уәжін негіздеуді таңдайтындар, Құдайға қарсы бүлік туралы ең алғашқы ескертуде-ақ айқындалған бірінші қағиданы қасақана елемейді: Құдай бүлікті Өзінің мақсаттары үшін жол береді, ал егер келуі мүмкін бүліктер кезінде Өз пайғамбарларының бейтарап қалуын немесе үнсіз болуын таңдайтын болса, бұл — Оның таңдауы.

1844 жылдан 1863 жылға дейінгі сыналудың үдерісін қарастыра бастағанда, бұл үдеріс Қызыл теңізден өткеннен кейін ежелгі Израил өте алмай қалған он сынақпен бейнеленгенін ескерсек, осы киелі кітаптық шындықты түсіну айрықша маңызды. Құдайдың пайғамбарлары мойынсұну кезеңдерінде де, мойынсұнбау кезеңдерінде де Оның пайғамбарлары ретінде әрекет етеді, әрі кейбір кездерде олар сырттай қарағанда пайғамбар қарсы шығуы тиіс болып көрінетін мәселелерге қарсылық білдірмейді. Кейде олар бүлік туралы анық біледі, бірақ тежеледі, ал басқа кездерде Жаратқан Ие бүлікке қатысты олардың көздерін жауып қояды. Осы көзқарас мойындалғанда, 1863 жыл Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалықтың тарихында, протестантизм мүйізі үшін де, республикалықшылдық мүйізі үшін де, маңызды межелік белгіге айналады.

Мен де пайғамбарлар арқылы сөйледім, аяндарды көбейттім, әрі пайғамбарлардың қызметі арқылы астарлы бейнелерді қолдандым. Ошия 12:10.